

1971-12-21

SENDER

Henning Christiansen

RECIPIENT

Scherfig Hans, Elisabeth Karlinsky

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Askeby

Sender info (seal, address, etc.):

Bakkehøjgaard

4792 Askeby

Mentioned people:

Poul Hartling

Carl Madsen

Ursula Reuter Christiansen

Archive:

HC arkiv Møn/HC breve 12

TRANSCRIPTION

BAKKEHØJGAARD

4792 Askeby

21.12.71

Kære Elisabeth og Hans !

Vi takker på det hjerteligste for at have fået del i nydelsen af den af Ekstrabladet omdelte russiske champagne fra den Scherfigske vinkælder. At der fulgte den lifligste russiske suppe efter havde selv Ekstra-bladet ikke regnet med.

Det var en dejlig aften og vi påskønner den kærlige omhu hvormed alt var tilberedt og tilrettelagt. Der skete så meget inde i mig (Henning), maden, vinen og ordene, at der nu er så mange løse ender i aftenens samtaler, jeg så gerne ville have knyttet og knyttet videre på. Jeg ser tydeligt for mig Elisabeths onkels klaverværker, som jeg kun fik kastet et skrådt sideblik ned i. Jeg må en dag spille dem, selvom de mange oktavbevægelser nok skal volde kvaler. Jeg var glad for at jeg fik spille for jer, selvom jeg ikke var helt stolt af fremførelsen. Det kan være svært at få samlet sig ordentligt til en fremførelse af egne værker - man er allerede igang med noget helt andet inde i knolden, og der er nu engang forskel på at være skabende og udøvende. Nå, pyt med det, det var dejlige mennesker vi var sammen med og godt at møde Carl Madsen in natura. Skade at han ikke er helt rask - denne uovertrufne frontkæmper.

M.h.t. kommunisme, så ved jeg godt hvor jeg hører hjemme. Min morfar - desværre afdøde - der var renovationskonge på Amager, drønedes altid, da jeg var barn, sin klare mening om kapitalisterne ud: De skulle klynges op i den første den bedste lygtepæl. Det virkede meget voldsomt på mig - skønt mit temperament såmænd ikke stod og står i vejen for noget lignende. Det tog mig adskillige år at forstå ordenes udtryk for indignation og indse billedets nødvendighed, jeg så dem altid dingle for mig. Nuvel, han tog nu lidt af brodden på mit eget raseri.

Der er nu gået 30 år ca., siden dengang og vi har stadigvæk ikke løst de problemer som bragte ham i affekt. Vi har f—eks. endnu noget der hedder til tillidsmænd = bremseklodser i vest, skrevet uden hån mod de brave. Men der er nu temmelig meget som er gået i hårdknude - slap man blot for splittelsen.

Man veksler mellem beherskelse og balstyrighed, føler sig som et skib i havsnød (Satie i høj sø). Det er herligt at leve og alligevel, der mangler noget så snart man ser lidt udenfor sig selv og ikke blot kan glæde sig over sommerfuglene sådan helt for sig selv.

Men, når man møder mennesker for hvem der er et "par" sandheder at

kæmpe for er man igen oppe på mærkerne og nøjagtig dér var jeg anbragt i fredags. Ikke sådan at forstå at jeg aldrig har været dér, der er trods alt en del mennesker i den

[s. 2]

i den danske fauna man kan lide på. Plus-mennesker, ellers så det sort ud og det lægger jeg nu megen vægt på, for ellers var der ikke meget at tro på d.v.s så kunne man ligeså godt droppe det hele. Min fornemmelse siger mig at det går fremad, truslen om EC får nu en hel del gammelt nag - sludder og vrøvl - til at fordufte.

Ikke desto mindre er jeg da udemærket klar over at vesteuropæeren i al almindelighed er "ryven af 4. division" (citat fra mig.) i forhold til østmennesket....

nå ja solen står som bekendt op i øst, så der er ikke noget at undre sig over.

Det er bare med at få halet nogen af de positive sider frem i lyset ellers er der slet ikke noget ved livet og ingen baggrund at kæmpe på. Jeg elsker at komponere - så er der endnu et stykke musik at høre og spille på - voila værsgo trala. Jeg ville gerne have set nogle flere af jeres billeder. De nyeste nye, men det må vente til næste gang, der var så meget at høre og se på hin fredag.

Vi bor hernede på øerne, hos bønderne og jeg går rundt og undrer mig over at de ikke ganske enkelt er kommunister, de er prioritetsbestyrere, ejer ikke meget af gårdene selv, er kalr over andelsbevægelsens muligheder for dem. Jeg har fundet ud af at de betragter partiet venstre som en slags fagforening for dem. De kommer ikke til partimøderne og deltager ikke meget i valg af partiledelse, kandidater til folketinget etc. så det forklarer måske at sådan en starut som Hartling sidder med sine duggede briller og gemmer sit skinhellige blik. Bønderne har ingen rigtig fagforening, staten er deres arbejdsgiver og partiet venstre fungerer altså som "mellemand". Afstanden mellem arbejdere og bønder er fiktiv. Kunstigt opretholdt, som så meget andet her til lands (midt i den høje sø).

Jeg skylder en tak for de klare meninger udtrykt i LAND og FOLK. Årbogen er i aller højeste grad opbyggelig læsning, endnu engang konfrontation - og midt i det hele - venligheden. I Indokina går det jo raskt fremad. Det gjorde godt at møde jer i privaten. Endnu engang tak og på gensyn i SKORPIONENS TEGN.

Vi ønsker en god julefest

En god vinterfest

Der er 150 km. mellem os, men det kan jeg ikke mærke, kun tælle.

En hjertelig hilsen
fra Henning, Ursula, Addamaria, Bjørnstjerne, Esben

BAKKERJØGAARD

4792 Askeby

21.12.71

Kære Elisabeth og Hans !

Vi takker på det hjerteligste for at have fået del i nydelsen af den af Ekstra-bladet omdelte russiske champagne fra den Scherfigske vinkelder. At der fulgte den lifligste russiske suppe efter havde selv Ekstra-bladet ikke regnet med.

Det var en dejlig aften og vi påskønner den kærlige omhu hvormed ~~mit~~ alt var tilberedt og tilrettelagt. Der skete så meget inde i mig (Henning), maden, vinen og ordene, at der nu er så mange løse ender i aftenens samtaler, jeg så gerne ville have knyttet og knyttet videre på. Jeg ser tydeligt for mig Elisabeths onkels klaverværker, som jeg kun fik kastet et skrådt sideblik ned i. Jeg må en dag spille dem, selvom de mange oktavbevægelser nok skal volde kvaler. Jeg var glad for at jeg fik spille for jer, selvom jeg ikke var helt stolt af fremførelsen. Det kan være svært at få samlet sig ordentligt til en fremførelse af egne værker - man er allerede igang med noget helt andet inde i knolden, og der er nu engang forskel på at være skubende og udsvende. Nå, pyt med det, det var dejlige mennesker vi var sammen med og godt at møde Carl Madsen in natura. Skade at han ikke er helt rask - denne uovertrufne frontkæmper.

M.h.t. kommunisme, så ved jeg godt hvor jeg hører hjemme. Min morfar - desværre afdøde - der var renovationskonge på Amager, drøgnede altid, da jeg var barn, sin klare mening om kapitalisterne ud: De skulle klynges op i den første den bedste lygtepæl. Det virkede meget voldsomt på mig - skønt mit temperament såmænd ikke stod og står i vejen for noget lignende. Det tog mig adskillige år at forstå ordenes udtryk for indignation og indse billedets nødvendighed, jeg så dem altid dingle for mig. Nuvel, han tog nu lidt af brodden på mit eget raseri.

Der er nu gået 30 år ca., siden dengang og vi har stadigvæk ikke løst de problemer som bragte ham i affekt. Vi har f.eks. endnu noget der hedder tillidsmand = bremseklodser i vest, skrevet uden hån mod de brave. Men der er nu temmelig meget som er gået i hårdknude - slap man blot for splittelsen.

Man veksler mellem beherskelse og balstyrighed, føler sig som et skib i havensød (Satie i høj sø). Det er herligt at leve og alligevel, der mangler noget så snart man ser lidt udenfor sig selv og ikke blot kan glæde sig over sommerfuglene sådan helt for sig selv.

Men, når man møder ~~andres~~ mennesker for hvem der er et "par" sandheder at kæmpe for er man igen oppe på mærkerne og nøjagtig dér var jeg anbragt i fredags. Ikke sådan at forstå at jeg aldrig har været dér, der er trods alt en del mennesker i den

i den danske fauna man kan lide på. Plus-mennesker, ellers så det sort ud og det lægger jeg nu megen vægt på, for ellers var der ikke meget at tro på d.v.s så kunne man ligeså godt droppe det hele. Min fornemmelse siger mig at det går fremad, truslen om EC får nu en hel del gammelt nag - sludder og vrøvl - til at fordufte. Ikke desto mindre er jeg da udmærket klar over at vesteuropæeren i al almindelighed er "ryven af 4. division" (citat fra mig.) i forhold til østmennesket.... nå ja solen står som bekendt op i Øst, så der er ikke noget at undre sig over.

Det er bare med at få halet nogen af de positive sider frem i lysetellers er der slet ikke noget ved livet og ingen baggrund at kæmpe på. Jeg elsker at komponere - så er der endnu et stykke musik at høre og spille på - voila væsgo trala. Jeg ville gerne have set nogle flere af jeges billeder. De nyeste nye, men det må vente til næste gang, der var så meget at høre og se på hin fredag.

Vi bor hernede på øerne, hos bønderne og jeg går rundt og undrer mig over at de ikke ganske enkelt er kommunist~~er~~, de er prioritetsbestyrere, ejer ikke meget af gårdene selv, er kalr over andelsbevægelsens muligheder for dem. Jeg har fundet ud af at de betragter partiet venstre som en slags fagforening for dem. De kommer ikke til partimøderne og deltager ikke meget i valg af partiledelse, kandidater til folketinget etc. så det forklarer måske at sådan en starut som Hartling sidder då med sine duggede briller og gemmer ~~sinde~~ sit skinhellige blik. Bønderne har ingen rigtig fagforening, staten er deres arbejdsgiver og partiet venstre fungerer altså som "mellemandler". Afstanden mellem arbejdere og bønder er fiktiv. Kunstigt opretholdt, som så meget andet her til lands (midt i den høje sø).

Jeg skylder en tak for de klare meninger udtrykt i LAND og FOLK. Årbogen er i aller højeste grad opbyggelig læsning, endnu engang konfrontation - og midt i det hele - venligheden. I Indokina går det jo raskt fremad.

Det gjorde godt at møde jer i privaten. Endnu engang tak og på gensyn i SKORPIONENS TEGN.

Vi ønsker en god julefest

En god vinterfest

Der er 150 km. mellem os, men det kan jeg ikke mærke, kun tælle.

En hjertelig hilsen

fra Henning, Ursula, Addamaria, Bjørnstjerne, Esben.